

20. 2. 1912 Ljublj.

Zadnje moje pismo najbrž ni bilo tako kot bi moralo
biti. Zato hitim, da napišem drugo. Včasih mi pride nam-
re tako, da mnogo stvari sploh ne izvedem, če jih ne izvedem
tako, ko mi sedijo v glavo in srce. Velikokrat bi napišem
kako pismo, pa samo v duhu — ko udem, da pišem, pa me
ni voja več. Zlasti po noči, in pa v teh dolgih večernih obre-
dem vse kote in strani, kjer naj je le ena sama duša, ki
me interesirala kedaj. Sploh zaspijem po navadi sile Kasno
Kasno v noč, na jutro pa se prebudim tako pozno, da moram
takoj iz postelje v pisarno. Z učenjem sem prenehel, ker
mi hodi vse grozito navskriž in se mi zdi h koncu tudi
to potenevanje človeku nepotrebno... Pa upam, da me
zapusti splošna teža nejevolje kakor je prišla, in da bo
vse zopet dobro. Lotil se me je precejšen naval pesimizma
in nisem se je do določa stršel. Ticer kaslin ko
Turk in molčim. Ne govorim prav nikomur ne, kakor
slučajno ne oštevanu Polone, ki kuka pod vsako kritiko
slabo. Pri prvi dobri priložnosti uderem odot! Iz Blava
sem svoj kovčeg je srečno dobil. Zdaj je še na Kolobrevu,
krog njegovega leta pa bo je gotovo zopet moj. Pisma od
novaka nisem dobil nikakega, pa ga tudi ne rabim
in nečem! Brrr! Kako mislijo Rus-ovi o meni,
da jim ne pišem ne najmanjše fige, mi tudi ne gre nič
mar. V velik svoj smek in v precejšno tolažbo čul
sem tudi v Sjubfani, da sem iz priudovitega kalibra in da
stari človek najboji, če me pri miru pusti. Čar, prav
tako! Ticer bi bil primoran razjati vsakega drugca...
Zadnje dni me je "postil" onaric govoril Kibar ghe
Donovine". Jaz sem se mu odpovedal kratko in jasno.
Vem tudi, kakšen namen so imeli dni, ki so me pripo-
ročali. Nekaj dobrih stvari imam vendar le še na
svoji strani! Kaj počem? Jaki pik? Meni je veli-
kokrat iz srca žal, da se ne morem "pšteno razjati". To
je jisek, ki napravi človeka nevarnega! ~~Če piolet~~
~~Gustava~~ Govoriki reci, da imajo Slovake mnogo bogih
listov kot je Prosvjeta, da bi glasi iz mladega "Ljublj"
zajemalo lahko več, ko marikat. Zaveda pa nimam da
listic nikakih slik. Zdaj je se se sedem krajznih fantov.
Kako je z odgovornimi literati v Sjubfani v resnici ne
vem, ker ne običujm z njimi. Izprijeli so le utopijo

da naj ti ydajali slike in leposlovi skupaj primeru
reijo, boz sikh las in boz skorelega duha. Tako je o 20
stvarjo. Kako pa gre v jaspen kaj? Priznam si skito, da
te obindajem v onem puzenem in zamstenem gujedu.
Meni ti bil en sam mesec kacega bivuaja pynosen. Jicer
pe se more psakriti clovek kam, naj bo ze sem ali sja...
Novosti ne veru ndbenit. Gred par dvoje se, pa sem bil velika bozje
voje.

Podraj se

udani Jospelluosi

Za vsak slucaj pa
vostim
vesele
bozicne
praznike.

10.